

KADİM SEÇİM KÜLTÜRÜMÜZ

MUSTAFA AKDEMİR'İN KÖŞE YAZISI

Çocukluğumdan hatırlıyorum. Rahmetlik Raif amcamın bir ford minübüsü vardı rengi sarı. Şahit olduğum ilk seçim arefesinde üstünde kırat resmi olan bayraklarla “daadi daadi “ diye korna çalarak sabah akşam durmadan dolanırdı. Ama o zaman köylerimizde bırakın her evde bir telefonu televizyon bile yoktu. Demekki siyasi partiler taşradaki halkın dikkatini öyle çekiyordu.

Şimdi iletişim öylesine gelişti ve kolaylaştı ki bırakınız televizyonu herkes cebindeki telefondan her an her şeye ulaşabiliyor.

Peki biz neden hala seçimlerde otobüsleri, minübüsleri üstüne bağlanan devasa hopörlörlü ile son ses sokaklarda sabah akşam dolaştırıyoruz? Öylesine bir gürültü kirliliği ve trafik oluyor ki “ya şu seçimler bitse de kurtulsak” diyecek kadar canımıza tak ediyor. Kendimiz yapıyoruz sonra kendimiz şikâyet ediyoruz. Hem bunların seçim yarışına giren siyasi partilere gerçekten bir faydası var mı artık? Ya da promosyon amaçlı dağıtılan bulaşık sabunlarının? Mitinglere ne demeli... Bir sürü zahmet ve çilelerle milyonlar harcanıp tertip edilen sonra genel başkanda geliyorsa çevre illerden de otobüslerle taraftar getirip gövde gösterisine dönüştürülen mitingler! Felç olan trafik, istihdam edilen binlerce kamu ve sivil görevliler, milletin meydanlarda çektiği sıkıntılar ve daha beteri yollarda kaza yapıp hayatını kaybeden insanlarımız. Mitinglerdeiki temel konu isleniyor; biri muhalifleri kötülemek, ikincisi seçilirse diye başlayan vaadler. Peki bunlar TV lerden ya da sosyal medya kanallarından halka ulaştırılaz mı? Hem çok daha ucuz ve zahmetsiz...

Bir başka seçim klasiğimiz de seçimlere start verildi mi her şey bir tarafa itilip seçimlere kilitleniyoruz. Kritik olanlar hariç atamalar duruyor, seçimlerden sonraya kadar bekleyebilecek her iş erteleniyor. Çünkü seçim çalışmaları ve her gün başka bir şehirdeki mitingler tüm zaman ve enerjiyi alıyor. Müteahhit inşaatını seçimlere göre yapıyor, yeni projeler, yatırımlar seçimler sonrasına bırakılıyor. Bunun da doğal olarak hem hayatımıza hem ekonomimize çok zararı oluyor. Şimdi başkanlık seçimi olacak sonra yeni düzenin kurulması yaz tatili derken işler rayına oturmadan belediye seçimleri gelecek. Velhasıl önümüzdeki 1- 1.5 sene yine verimsiz geçecek.

Türkiye'nin ilk başkanının seçileceği tarih belli oldu. Hayırlı uğurlu olsun. İnşallah vatanımız ve milletimiz için en hayırlı sonuç çıkar. Ancak daha şimdiden sosyal medya üzerinde çok sert üsluplarla karşılıklı atışmaların başladığını görüyoruz. Seçimleri savaş gibi görüp savaşta hile caizdir diyenden tutun, hodri meydanlara kadar her şey var. Halbu ki bu sadece bir seçim. Ülkemizin yönetimine talip olan siyasi partilerin halkın huzuruna çıkıp karşımızda el pençe durdukları tek gün. Halk olarak bunun tadını çıkarmak yerine kendimizi savaşın bir parçası sayıp birbirimizi kırıyoruz, halbu ki biz top yekün halk olarak karşımızdaki sahneye çıkıp hünerlerini sergileyen yarışmacılara puan veren aynı tarafız.

Unutmamalıyız ki bu ülkede yaşayan herkes eşit haklara sahip ve kendi iradesi ile düşünce ve ideolojisine en aykırı gördüğü partiyi destekler. Herkesin benim partim en iyisi demeye hakkı var ancak sadece benimki iyi diğer hepsi kötü demeye hakkı yoktur. Zira bu, seçimleri aşar en temel hak olan düşünce hürriyetine ve karşımızdakinin hakkına saygısızlığa girer. O da bize aynısını yapar sonra kutuplaşma ve kaos başlar. Sonuçta kavgada etsek, kaosta çıkarsak, şenlik gibi de yapsak en çok oy alan kazanır. Yani kavganın, gürültünün kimseye faydası yok. Heleki içerisinde bulunduğumuz mübarek aylarda. Yakında Ramazan da gelecek. Orucumuzu ve Ramazanın yüksek manevi atmosferini seçim kavgalarına asla feda etmemeliyiz.

Aslında seçimlerin savaş, bizimde savaşçılar olmamıza hiç gerek yok. Bir şenlik

havasında da yapabiliriz. Kalabalık zahmetli ve masraflı mitingler, gürültülü otobüsler yerine siyasi parti temsilcileri TV ekranlarında her hafta bir araya gelip; siyasi nezaket kuralları içerisinde, ellerinde deliller ile orada tartışsalar; herkes ne yaptığını ve seçilirse neler yapacağını ve nasıl yapacağını, eğitimde, sağlıkta, ulaşımında vs projelerini anlatsalar ve hatta bu programlara gazeteciler, sivil toplum kuruluşları ve halk temsilcileri de dahil olsa, orada direk sorusunu sorup cevabını alsın, biz de seyredip, konuşulanları ölçüp – biçip, kendi aramızda aynı nezaketle tartışarak karar versek (tıpkı sahnedeki performansları onaylayan jüri üyeleri gibi) daha iyi olmaz mı? Hem gürültü kirliliğinden, hem çok yoğun bir seçim gündeminden, hem yüzbinlerce insanı ağırlayan mitinglerden ve dahi milyonlarca liranın harcanmasından kurtuluruz. Hem kimsenin işi aksamaz, ertelenen işlerin belki %90 nın ertelenmesine gerek kalmaz. Hem de çok gergin geçen seçim atmosferi yumuşayacağı için millet arasındaki kutuplaşmalar ve sertlikler ortadan kalkar. Olur mu demeyin çünkü gelişmiş ülkelerin hepsinde durum çoktaandır böyle. Ajandanıza yazmasanız seçim günü geldiğinde oy vermeyi bile unutabilirsiniz, o kadar sessiz ve sedasız geçiyor. Partilerin yol kenarlarındaki dövizleri, kalabalık yerlerde dağıtılan küçük afişler ve TV lerdeki tartışmalardan ya da adayların dernekleri, kulüpleri vs gezerek halka kendini anlatma çabalarından başka bir şey yok. Teknoloji çok gelişti, dünya artık küçük bir köy gibi oldu ama biz hâlâ 80 lerin 90 ların seçim metodlarını kullanıyoruz, elimizdeki onca teknoloji ve kolaylığa rağmen biz hâlâ eskiden kalma klasik seçim yöntemlerini uyguluyoruz. Bence seçimlerde kullanılan halka ulaşma ve halkı ikna etme metodlarımızın çağın gereklerine göre yeniden tanzim edilmesi acilen gerekmektedir. Sizce de öyle mi?